

ODENSE AUTOIMMUNE ENCEPHALITIS
RESEARCH GROUP

Anti-GlyR sykdom:

Årsak:

Antistoffer mot GlyR hemmer nervecellenes kommunikasjon med signalstoffet glycin. Glycin er et av hjernens hemmende signalstoffer.

Hvem rammes:

Sykdommen kan ramme alle aldersgrupper.

Symptomer:

Sykdommen kan gi forskjellige symptomer. Enkelte utvikler blant annet tilstanden *PERM (Progressive Encephalopathy with Rigidity and Myoclonus)*, som er en sykdom karakterisert med stivhet og rykninger i musklene samt påvirkning av høyere hjernefunksjoner med blant annet sløvheter.

Andre kan utvikle såkalt *Stiff-Person Syndrome*, karakterisert av unormal muskelstivhet, noe som igjen kan medføre blant annet gangvansker og ryggplager. Som regel er ikke selve hjernen påvirket hos disse pasientene.

Utredning:

MR-skanningen av hjernen og ryggmargsvæsken er som oftest helt normal. Antistoffer mot GlyR kan påvises i ryggmargsvæsken og i blodet.

Ved undersøkelse av muskelfunksjon med elektromyografi (måling av den elektriske aktiviteten i musklene) ses overaktivitet, noe som forklarer stivheten og rykningene i musklene. Ved *Stiff-Person Syndrome* ses ofte andre antistoffer som GAD65 og mer sjeldent amphiphysin antistoff.

Underliggende tumor:

Tumor ses sjeldent. Når det påvises, er det ofte en tumor i brisselen (thymus), lungene eller i blodet (leukemi).

Behandling:

Sykdommen behandles med 1. linje behandling (steroider og immunglobulin/plasmaferese). Ved manglende effekt kan det behandles med Rituximab eller cyklofosamid.

Stivhet og rykninger i musklene kan behandles symptomatisk med preparaterne: Baklofen, klonazepam, diazepam og gabapentin.

Prognose:

Prognosen anses som god. Der er ofte god effekt av immunhemmende behandling. Der er en risiko for at symptomene kommer tilbake når behandlingen stopper.